

cumdem locum semper defixis: cogitabundus staret: quasi quodam mē-
tis decessu facto a corpore. Nihil est tam difficile quē facile fiat ubi pi-
gra et incra voluntas abfuerit: debet non solum sermo noster brevis et hone-
stus esse sed etiam cum bonis haberi. vera enim prophete sententia. Cū
sancto sanctis eris: et cū peruerso peruerteris. Cauenda est omnino ma-
lorum consuetudo: et in aliquem locum semotum a turbis hominum se-
cedendum: et in sanctorum fratrum conuentum bene beateque viuendū
est: ubi omnibus que ad dei seruitutem pertinent diligenter exactis: pos-
sit reliquum tempus in studijs (que prediximus) occupari. Hadrianus
Ergo solitudinem vituperas: in qua primo patres nostri. Helias scis
licet et heliseus nec non. Joannes cui baptista grecum cognomen: est ha-
bitauerunt. Sigo Nequaquam heremum vitupero in qua dum. Plinius
secundus esset: dicebat se nihil audire quod audiuisse: nihil videre quod vi-
disse penitus: verum paulo periculosiorem esse affirmo: et nisi perfec-
tis viris appetendam. Nam si sis solus velis: quicquid turpe facere: ne-
minem vereberis: si cecideris non est qui te subleuet. In cenobio autem
et quem verearis et qui tibi sit adiumento ne cadas: et qui denique subleuet
si cecideris semper habere poteris. unde Hieronimus vere beate vite co-
pos dicere solebat: funiculum triplicem tardius rumpi. Adrianus ha-
bes ne de gentiliū historijs quicquid proposito nostro de silentio co-
gruat. Sigo habeo multa que narrare possem sed preclarum istud reno-
cratis in primis habeo. Is cum forte semel in multitudine iuuenū esset
qui vitas aliorum moreque carperent: solus tacebat. nec verbum quidem
expressit: et percontanti cuiusdam cur tam diu taceret respondit. se peni-
tus fuisse aliqui dixisse tacuisse vero nunquam. Iste vero et nostris de quibus su-
pra mentionem feci rite concordat: qui idcirco taciturnitate tantē stu-
dio obseruabant. quia intelligebant et celum sine castitate: et castitatem
sine silentio comparari non posse enim quā recta intelligentia gubernā-
tur. Hi profecto habiti sunt digni qui celum colerent: quia mundi ab
omni terrena labe reperti sunt Imponendus igitur orī nostro quidam
modus ne quicquid plus sit necesse loquamur. Idcirco adolefactum ad tace-
re

Sequitur nunc de continentia sensuum

Abstinentia firmissimum munimen est: exteriores cohibere
sensus: nam quicquid oculi vident: quicquid aures capiunt
quicquid manus ceterique sensus accipiunt confestim cordi
tanquam omnium principi nuntiant: in quo omnis nostra reposita salus
Quare propheta deprecabatur dicens. Auerte oculos meos ne videam

b j

vanitatem. Timebat enim ne si oculi aliquid vani conspexissent. et in
 truncis attulissent. mens ipsa macularetur. quam decet esse niue can-
 didiorum: et quia quinque sunt sensus. longum esset unumquemque tra-
 ctare. sed quaecumque de uno horum dicuntur. eadem de ceteris dici intelli-
 gatur. quicquid de visu tactuque dicimus. de auditu pariter et odore et sa-
 pore percipias. Conuenit igitur visum auditum et tactum et ceteros pru-
 denter et cum virtute gubernari. qui nobis a deo concessi sunt. ut diuina
 audiamus et videamus. et ut visa et audita in secessu mentis arcano repo-
 namus. et seposita non tanquam mortua teneamus. sed ut diligenter opere-
 mur: et si forte quem videris ignorantem. debebis eum docere quo scire-
 ris. Nam ut iquit Augustinus. Si noueris aliquid nec velis id ali-
 cui monstrare. nondum cognoscis. quo pacto cognoscendum est. Nihil
 audiendum est. nisi quod iustum et sanctum sit. et immortalis dei lau-
 dem resonet. Non adhibende sunt aures quibus soam assentationum le-
 nocinijs quibus maxime solent capi homines. dum se tantummodo extrin-
 secus inquirunt. Et dum magis aliorum verbis quam sibi metipsis de se cre-
 dunt. si autem contigerit hoc pacto laudari. Carminibus illud horatij me-
 moria teneamus. Nec te decipiant animi sub vilpe latentes.
 Et item illud Catulli
 Nos alio mentes alio conuertimus aures
 Sed quid de odore dicam. cum etiam in latyris Iunialis
 Delicatus et odoribus plenus iuuenis. a meretrice reprehendatur.
 ait enim illa. Unde hec spirant opobalsama collo. obobalsama quod a pido
 Dic age. nec pudeat dominum monstrare tarberne. et a tarberne a pido
 De tactu quid loquar nescio. non enim potest. obobalsama quod a pido
 De magnitudine sceleris enarrari. neque quicquam est quod magis animam
 inquinaret inficiat. Nota est. Archite tarentini sententia. Dicebat enim
 nihil sedius nihil periculosius. mentibus humanis a natura datum quam
 voluptatem. Hinc R. p. subuersiones. hinc tacita cum hoste colloquia.
 et omnia praua concilia profluere non meriebatur. Sunt igitur sensus
 omnes precipua cura coercendi. per quos tanquam per fenestras ascendit
 mors ad animam. Nec preclarum illud. Sophlis exemplum silentio
 pretereundum puto. qui saeculatus a quodam an venerere videretur diuine
 lora velint. inquit libenter enim istinc tanquam ab aliqua fructuosa domina-
 tione. semper fugi. sed hinc sapienter respondit. xenocrates vero sapien-
 tibus egit. Nam dum propter continentiam sensuum apud omnes ad-
 mirabilis esset. eius discipuli tentare voluerunt. si talem in animo con-
 tinentiam haberet. qualem monstrabat extrinsecus. facto itaque splendido
 conuiuium. et preceptorem suum conuocarunt. nec alia causa. nisi ut rati-

4. p. 100
 In hunc modum
 p. 100 h. 100
 ant. 100

100 p. 100
 100 p. 100
 100 p. 100

100 p. 100
 100 p. 100
 100 p. 100

100 p. 100
 100 p. 100
 100 p. 100

100

100

100

100

100

100

100

100

100

100

onis eius vires, largis suauioribusq; potationibus opprimeret, quod
vbi factuz putauerant, in lecto strato molliter eum collocabant morq;
phiani scortu nobile iacibile introduxerunt, et solus cum sola relinquit. *Quidam dicitur qd*
ratio fedissime libidinis nobile propugnaculum, tunc quid tua possit *habet*
virtus explicasti percipite adolescentes audite iuuenes aures adhibete
viri, et senes rationis expertesq; vir multo vino madidus, in mollibus
plumis cum eritice iacet, remotis oib; arbitris carnis incendia stimu-
lant, sed quia cognoscebat nihil peius nihil turpius, et nihil quod ab
immortali deo grauius puniatur, nequaq; flectitur, instar scopuli qui
ter fluctus natura fundatur, et vndarum frequentium collisione vapu-
lat, nec mouetur, inconcussus mansit et immobilis. *Adrianus mire vir*
tutis hominem narrasti, qui ea constantia mihi fuisse videtur, que etiam
in martyre posset admirari. *Sigo potest etiam, Periculis exemplum p*
dictis adiungi. Qui Sophocle collegisuo poete, Tragico ingenij pu-
eri pretereuntis formam laudanti, increpans dixit, hominis manus
non solum a pecunijs lucro sed etiam alibidinoso oculos aspectu conti-
nentes esse debere. Quid tibi Spurinam commemorem, qui non solum
sensus continuit sed etiam ne forma sua posset alicui sensus impruden-
ter gubernanti nocere prouidit. Dum enim intelligeret exitium deo-
rem suum, tanq; libidinis irritamentuz multis ob esse, corepro cultro
nares labia, supercilia, mentum genasq; recidit, qui quia paganus et ge-
tilis erat, maiore admiratione prosequendus est. *Studeamus igitur*
forti inuictosq; animi robore, sensus nostros sic continere vt per eos nil
nisi quod nobis immortalis vite spem repromittat exerceamus. *Veni-*
endum nunc est ad premij futuri considerationem.

De premij futuri consideratione

Quidem fili Adriane libidinis continentia non parum la-
boris et sudoris pre se ferre videtur, presertim in adolescente
quam rem animaduertens ille rerum conditor immortalis
teus, magnitudinem laboris copiosa mercede pensauit. Sed quo gra-
uior est labor tanto maius est premium. Fortior: *uniliter* et qui periculos-
siora in belli seruire pertulerit: precipuo quodam preter ceteros coro-
ne premio donari consuevit. *Tanta sunt premia que virginitati debent,*
vt si pro eis acquirendis quisq; nostris sub Aetne specy ardentissimo Ne-
storis annos et eratem, Sibille duplicata virgisset, nodu tantilla prem-
meruisset. Quonaz pcio, sedes immortalis, ois experta meroris et tristitie
ois plena iucunditate, ois puata caligine, ois referta lumie copraari posset, in
q; ia fact? immortalis fabricatore mundi hui? q; qda mirabili prouidentia